

I g e h i r d e t é s .

Elmondotta: Sárkány Zoltán. Pécs, 1947.

Sárkány Zoltán
Pécs, 1947

Pécs, 1947. okt. hó.

Pusztító jön fel ellened.

"Pusztító jön fel ellened, őrizd a várad, néz-
zed az utat, erősítsd derekadat, keményítsd meg-
erődöt, igen." Náh. 2.1.

Szeretett Kedves Gyülekezet, Kedves Testvéreim!
Amikor az esteli órában a felolvasott szent Igénk
mélységeit kívánjuk megvizsgálni, amikor a felol-
vasott szent Igét reánk akarjuk alkalmazni, akkor
nagy figyelmet kell, hogy szenteljünk az esteli ó-
rákban történő dolgoknak, hogy mindenki megérthos-
sá és mindenki átvegye a Mindenható Istennek taná-
csait, utbaigazításait, azt a szeretetet, amelyet
figyelmeztetéseink, tanácsain keresztül hozzánk in-
tézni kíván.

Hálás lennék a jó Istennek és örömmel magasz-
tálnám az Ő nevét, ha látnám benneteket azt a kolló
vágyat, azt a teljes átadást, amelyet az Ige fej-
tegetése megkövetelne, hogy mindenki gondolatait,
vágyait oda összpontosítaná, hogy Iaz Iget megért-
hesse a maga teljességében.

Istennek Igéje mély, aki nem szállott alá a
mélybe, aki csak a felszínen lobog lelki éltetőben,
aki valóban nem szállt le a mélybe, az nem ismeri
azt, amit itt ez esetben Isten mondani akar nekünk.
Az az egyén azonban, aki vágyik a mélyre lo-
ngedni hitének vágyának vasmacskáját, hogy a vi-
harok idején, amely jön, szilárdan meg tudjon ál-
lani és ol tudjon rojzotkódni a vihar idején, azen
egyén teljes figyelmet tanúsít az Ige iránt, mint
aki tudja, hogy élete függ attól, hogy megismerje Is-
ten mostani üzenetét.

Szükséges tehát, Hívó Testvéreim, minden fi-
gyelmünket az Igére összpontosítani. Tudnunk kell
ugyanis azt, hogy vihar van kitörésben, pusztító jön
fel és ezen pusztító ellenünk tör.

Magyar nemzetünk, magyar népünk, de főként hívő
népünk ellen.

Hálát adok a jó Istennek azért, hogy nem cso-
lekszik semmit addig, míg titkait ki nem jelenti

az ő szolgáinak, a prófétáknak. Amos 3:7. E földön nem történhet semmi addig, amíg Isten szolgái orról Istentől értesítést ne kapnának. Isten szolgálóinak kijelenti akaratát és előre megmondja azt, ami a népek, nemzetek életében történni fog a földön. Vétlennek nincsenek ő földön. Minden tervszerűen történik, úgy ahogy azt Isten előre elhatározta és prófétáinak, eszközeinek kijelentette.

E földön nem történhet semmi változás, amíg Isten ezt előre nem közölte titkainak sáfáraival. E világon tehát, ami történik, nem a vétlennek szüleménye, hanem Isten előre elhatározása szerint történik. Isten előre a világ teremtése előtt önmagának lefektette terveit, amelyet akaratá szerint változtat meg. Amit Isten akar tenni, Igéjében lefektette és azokat megtaláljuk a Szentírásban, ha szorgalmasan kutatjuk a Bibliát. Hátal kell adunk a jó Istennek, hogy sok minden a mi időkben történik meg, amiről Isten prófétái szölessenek a hajdani időkben.

Itt szeretném kiemelni, hogy nem áll jogomban és nincsen Istentől felhatalmazásom arra, hogy azokat, akiket nékem megmutattott, mindenről beszéljek. Csak azt mondok tehát, amire felhatalmazást nyertem.

A Bibliában láthatjuk, hogy Isten szolgálói csak azt mondhatták, amire Istentől felhatalmazást nyertek. Isten soha nem kijelentett az elkövetkező időkben történetekről. Megjelentette a bekövetkező dolgokat. Amit az alkalommal Isten az ő Szentlelké által közölni fog, én örömmel továbbítom, mert nagy vágyam az, hogy minél többen ismerjék meg azokat a dolgokat, amik történni fognak. Kérem tehát a kedves Testvéreimet, hogy figyelmesen hallgassák az Isten Igéjét, hogy áldást meríthessenek belőle és megismerjenek olyan titkokat, amelyeket eddig többen nem ismertek.

Isten embert vesz elő, mint eszközt, akin keresztül tolmácsolja isteni üzenetét. Az eszköz, a szócső, a trombita, a tölesér Isten kezében van. Szócső, amely keresztül Isten szól. Trombita, amely Isten akaratát zengi. Tölesér, amelyen át Isten szent olaja foly.

A mostani isteni kinyilatkoztatás súlyos. Olyan vagyok hát, mint a terhes nő, aki szülés előtt áll, vajudik, kinlódik, míg a gyermek meg nem születik. Isten eszközei is így vajudnak, azonban szülnök kell, át kell adniök szívük, lelkek gyűlöletét a hallgatónak. És míg át nem adják az üzenetet, olyan, mint a esztjaimban reszeltett tűz. Teretni nem lehet már az isteni üzenetet, ha annak órája elérkezett továbbítani kell. Minden esontem tehát reszeltet bele, mert súlyos üzenettel vagyok leterhelve.

Az üzenet így hangzik: "Pusztító jön fel elened!" E pusztító, Testvőr; Magyar Népet, elened jön! Sirok hát, siratlak, Testvőr; Magyar Nemzetem, mert a pusztító elened jön. Isten kimondotta szavát, nincsen módunkban megmásítani azt.

Az, aki jön, akinél jönni kell, az pusztító. Meghatározott időben jön. Rendelt ideje van. A pusztító megjelenésének körülményei körül vannak írva. "Megharagudtak a pogányok és eljött a te haragod a halottak ideje." Jel. 11:18. A pogányok megharagudtak, eljött Isten haragjának az ideje, ezt nyomon követi a halottak ideje.

A pusztító tehát engedélyvel jön, sőt, küldetés van. A pusztító megkapta munkaterületét, ott, ahol átvenni, pusztulás jelzi útjait. A pusztító megkapta a névsort is, akiket elpusztíthat. Van akiket megöl; van akiket elhurcol, van akiket rabságra ad, stb.

A pusztító neve riadalmat kelt minden szívben, mert honlokára rá van írva: "Pusztító!" Ijeszti kínzószóval és rettenetes csokoládéival megijeszti a legbátrabb hívőt is. Amikor megjelönik, láthatóvá válik, minden ember szíve megolvad a félelmetől. Míg nincs itt, még nem jött el, már is fül az ember. Beteljesedik itt is az Ur Jézus szava: "Elhalnak az emberek a félelem miatt és azoknak várása miatt, ami a földre következik." Ha már maga a pusztító tény, a várakozás ténye rettenetes félelmet gerjeszt az emberek szívébe, milyen lesz, ha majd megjelenik, amikor leveti álarcát a most még bárányhoz hasonló állat és meg-

látszik a fenévad igazi képe.

Nézünk hát a dolgok lényegét.

Pusztító jön! Honnan jön? Eddig is megérthet-
tük azt, hogy pusztító jön, de honnan, ezt keres-
sük most. Pusztító jön ellened. Nem magasból jön,
hanem lentről, a föld mélyéből. A világ egyharna-
dának a kiirtására pusztító jön a mélyből, a föld-
ből. Tehát nem az égből jön.

A sátán, a nagy pusztító már rég levettott a
a földre. Az atyafiak vádolója már nem bejáratos
a mennybe többé. "Látám a sátánt, mint villámlást
lehellani az égből." A sátán tehát az égből le van
vetve. A Szentírás világosan megmondja: "Jajj, jajj,
jajj a föld lakosainak, mert leszállt a földre a
sátán, aki tudja, hogy kevés idője van."

A Jelenések könyvének 13. fejezete két állatról
beszél. Az egyik a vízből jön, a másik a föld mély-
ségéből. A vízből jövő állat már megeljött, most
a földből való állatnak kell eljönni. Az Ige azt
mondja: "Kinök eljövetele a sátán oroje által van,
hazugságnak jeleivel és esodáival." 2. Thess. 2.
Az első vadállat a vízből, azaz a népek sokaságá-
ból jön. "A vizek, amelyeket láttál, népek azok,
és sokaságok, nemzetek és nyelvek." Jel. 17:15.

A második vadállat bárány szavakkal jön. Fel-
ismerhető, hiszen világosság anyyáldnak a képében
jön. Mutatja alakjával a bárányt; valóságban azon-
ban tulzárnyalja vadászában és kegyetlenségében
az első vadállatot is.

A földből nem jöhet jó, nem jöhet békesség,
jóakarát. A föld meg van átkozva, ezért az, aki
a földből jön, maga is átkozott. Ami lentről jön,
földi, örökké. A sátán "legjobb akarata mellett"
sem tudhat jót hozni. A hazugság atyja, csak hazug-
ságnak a jeleit és esodáit hozza magával. Aki jön
a földből, a sátán oroje által jön föl, hazugság
jelöivel. Megbizatása a pusztítás. Nem lehet ölelo
kitörni. Egyenesen meket jön, ellenen jön.

Itt tehát arról van szó, hogy a pusztító el-
lenen jön. Ellenen és ellened. Ellenünk jön megre-
taní bennünket. Mennyire meg kell remognünk az ü-
zetet hallattára.

Láttuk az okult viharban, hogy csak az a ház

kapuja nyíllott meg, csak az veszthott el, akik
nem voltak a Bárány vöröncz védője alatt. Azokat
örto el közülünk a voszedelen, akik nem voltak Krisz-
tusban kibékülve az Istennel. A harag esőszője ve-
gyitve volt kegyelmelem. A büntetésekben benne volt
az isteni jóakarát is. Non így lesz most az elkövet-
kező viharban. "Isten kirántotta kardját hüvelyéből,
hogy kivágjon igazat és gonoszt." Ezék. 21. Itt te-
hát nem lesz az a mögkülönböztetés, mint az okult
háboruban volt. Most sok szentnek, igaznak meg kell
hallni. Es sokan megfognak hallni, vagy el lesznek
hurcolva, vagy beleszoknak börtönbe zárva. Az írtat-
lanok és az ölnölyödtök is. Mert Isten utolsó üze-
netét mindenhová elakarja juttatni. Csataterekbe,
kórházakba, táborokba stb. stb. mindenhová. Eszközök
kellenek tehát Istennak. Az eszközök kis gyermekek,
ifjak, leányok, idősök egyaránt. Ilyen értelenben nem
lesz kivétel.

A pusztító családokat is elragad magával, el fog
fog hurcolni, otthonától meg fog fosztani, gyongöket,
öröseket, szolgálkát, urakat egyaránt. Az ighirden-
tők közül is sokakat magával ragad. Igót kell him-
dotni mindenhol. Isten bizonyosságokat fog kiküldeni
utakra, terekre, föl- és le.

A pusztító tehát bünsőöket és igazakat is fog
magával ragadni. Nagy a különbség azonban az elhur-
cölt és az elhunyt közt. Az, aki Istennel ki van
békélve, nem tud megégni a haláltól sem. A bünső-
pedig akkor is föl, ha nem zavarják. Meghalni nin-
denkinck kell, azonban a meghalás és meghalás-közt
nagy a különbség.

Aki Istennel nincsen kibékülve, föl a haláltól,
aki pedig ki van békélve Istennel nem föl a haláltól.
"Böldögök a halottak, akik az Urban halnak meg..."
Jel. 14:13.

Mikor Isten elhatározta, hogy Egyipton földjén
minden elsőszülöttet megölet anyyala által, akkor
a Góson földjén lévő zsidóknak azt mondotta: "Az ajtőfelet
kenjétek be a bárány vörövel. Amely ajtőfél
belesz kenye, oda nem lesz joga a pusztító anyyalnak
berenni." Es amikor a pusztító anyyal megjelent ki-
vent kardjával, Góson földjén az ajtőfelek be voltak

kenve a Bárány vérével. Góson földön nem volt joga a pusztító vengyalnak. A bárány vére biztosított a védelmet.

Testvérom, rajtad-ó a Bárány vére?

Átvettük-ó a Bárány természetét? A szelidséget, alázatosságot, szeretetet, megórtóást; megbecsültást, irgalmasságot, hosszútűrűst, stb. Ott, ahol az ő természete jelen van, ott ahol ő Urrá és királlyá lett, ott nem lesz hatalma omo pusztító-nak sem, aki jön.

Most feddözöm veled, Isten népe, totenre hívlek. Állj tehát elő, hadd beszéljek veled, Isten nevében. Biztosítva vannak-ó szived zérjai? Krisztus lakik egyedül szivedben? Nem osztottad-ó meg a világgal? Krisztus, király, ur, tobenned? Szeméjd, füleid, szájad, kezéd, lábad, szived, elméd, tested Istenő lett-ó már? Szemoid nem nézik már a hiábaváló dolgokat? Füleid nem hallja meg a világ hívogató szavát? Elméd Istennel van elfoglalva, szived oped-ó Megváltód után? Tested az Isten temploma lett-ó már? Benned Krisztus király?

Akinék a szívőben harag, gyűlölet tanyáz, ott nem lakik Krisztus király. Te, ki itélkezel, rágalmaz, gyűlölködő, szeretetlen, gőgös, testi, önző vagy, nem lakik tobenned Krisztus király! A testi világot szerető ember kinyitotta ajtaját a pusztító előtt. Te hitetlen, kételkedő, te bűnös kebel, aki nem biztosítottad életedet a Bárány vérével, te, ki eljártszottad a kegyelmi időt, fájni mőködi, Tunya, kőgőbös; te kőgőzölő Urad szájából is kihány töredet. Át ad a pusztító-nak, pusztulásra. Te nyomorult, hitvány hitszegő, aki eladtad Uradat a testi élet kőnyelműségéért, te letörted a Bárány vérért. Ki fog megvédeni téged, ha Krisztus Királyt nem fogadtad be szivedbe, ha nem imádtad, nem szolgáltad őt?

Ne mond, hogy nem volt időm! Isten adott időt a megtérésre, a megváltozásra, nem használtad ki a kegyelmi időt. Ne mond, hogy nem tudtam, hogy meg kell térni! Nem, te nem mondasz igazat? Tudtad, miért nem tértél meg! Miért nem bőkültél meg Istennel, családdal, embertársaidal? Óh, te szegény lélek,

miért nem kellett néked a kegyelem? Miért mentél nyomorult érzelmoid után, amelyek átdúlták szívédet?

Miért mentél szemoid látása, szived érzelme után? Tele volt szomorul nézésed, bűnös érzések csapongtak tobenned. Át vagy kötve bűnös érzelmek szörlaival, testi indulatokkal, te szerenésétlen, rab! Bűnös vágyaknak rabszolgája. Jön a pusztító, hol keresel menekvűst? Ki ment meg tőged a pusztító-tól? Megváltód: szabadított akar lenni, te elvesztett kegyelműt, eljártszottad üdvőségedet. Most már hiába jön a pusztító, övé leszel testeddel, lelkeddel együtt.

Miért nem hallgattál Megváltód szavára? Hívolt, kért, könyörgött, zokogott, kinevetted Megváltódat, Szegény Magyar Népen, mi lesz veled? Védelmet néked sem: egyik, sem másik nép nyujtani nem tud. Isten az, aki segíthetne, de neked, Magyar Nemzetem, nem kell az Isten. Te, ki magad keresztőnynek keresztőnynek nevezted, Magyar Nemzetem, hol van keresztőnyeséged, holvan Isten főlelmed?

Te, ki hívősködőtől, de hívő soha nem voltál! Pusztító jön fel ellened. Letépi rólad kilszöleges látszólagos hívőségedet. Letépi rólad kőpmutatásodnak ruháját, amellyel takargattad magadat, kőpmutató módon, kőttösen. Nem volt egyenes a szived, te kőpmutató! Fülre akartad vezetni Istent és népét, szolgálait. Ah, betelt a pohár, inni fogsz hamarosan, te kőpmutató.

Te, ki mutattad, hogy Isten gyermeke vagy, életed megcáfolt a hitető beszéddre. Istent azonban nem lehet becsapni. Önmagad csaptad bő, te szegény lélek. Te, ki testvéredet a gyűlölet által egy pohár vízbe bele felytöltödt volna, most mi lesz veled, jön a pusztító! Hol a menekülés útja? Nincs, nem is lehet seholl! Pódlátlan magatartásoddal sokakat megbotránkoztatottál, családdod, szomszédodat. Ne csodálkozzál, hogy a pusztító neked tart, igem, hozzád van küldve!

Szegény Magyar Nemzetem, Népem! Átnegy rajtad a pusztító, romok maradnak utáná. Ékességeidet, szépségeidet, értőkeidet elrabolja tőled a pusztító. Nincs

már ima, könny, bőjt, sirás, amely Istent ki tudná engesztelni; hazámon átvonul a vihar, gyülekezetem is égni fog. Óh, én bensőm, óh, én bensőm, hallok a kürt szavát, jön a pusztító, jön, jön ellened, magyar nemzetem.

Tud meg kedves hallgatóm, a pusztulás jön magyar nemzetünkre, jön az egész föld kerekességére. Isten felemelte kezét, büntet, pusztít, földre teper. Az erős Isten elől nem lehet elrejtőzködni. Igazságos Isten itél a nemzetem, népem felett. Feletted is, gyülekezetem!

Óh, zokogok, sírok, nincs vigasztalásom. Halálom a harci kürtöket. Látom a pusztító hadseregeket. Sírok a látomásom, melyet látok. Hová lettél, népem szűz leánya? Hol van tisztaságod, szépségod, kérdezőm. Letapostak téged teljesen. Mi lett veled, Sion leánya, én népem?

Bensőmben riadozok, mert érzem a füst szagát, folyotag, fuldoklok, jön a pusztulás. A falu, a város, lakatlaná lett, zöld mezőt nem lát sehoh a szemem. Kiegygett a föld, elpusztult minden. A tenger kiszáradt, kiegygett a föld, pusztulás, pusztulás mindenhfelé már.

Szemem megtelik könnyel, kiáltok.

Szavamra nem jön már felelet. Nem segít sem Isten, sem ember tégedet, magyar nemzetem. Látlak téged, magyar nemzetem, letiporva, árván, szegényen. Ki vagy fosztva nemzetem, letiporva, árván, szegényen. Ki vagy fosztva mindenből nemzetem. Városaid kiegygtek, falud pusztaság. Fűvet nem látok, hiába keresem, kiegygett üszög minden, minden.

Gyülekezetem, kereslek téged.

Isten Nyája, merre vagy? kiáltok. Hová lettél, te Nyáj, kereslek. Temető, sírdomb, óh még az sem. Ezrek, százezrek oltúntek, mint a pára. Ugy, mint mikor kisüt a nap és a köd eloszlik a láthatárról.

Fekete arcom, a kin miatt, szenvedek érted, gyülekezetem. Hová lettél, óh nyáj? En kereslek. Dtt, ott látok egy meggörbedtet.

Népem, Gyülekezetem, hozzád szólok.

Most előttem vagy, hozzád szól szavam. Téged a jövőben látlak, azért sírok előtted. Te még most

nem értesz meg, még nem érted fájó könnyemet. Nem tudod mi vár rád, az ítélettel Isten jön már!

Gyülekezetem, te magad adtad át lelked ellenségének, könnyelműen. Érted tenetem hazuba arcomat, zsák ruhába öltözöm érted, értsd meg!

Sion szűz leánya, érted sírok én, mert te nem vagy tiszta már többé! Előttem ülsz Gyülekezetem, de mi lesz veled, ha a pusztító jön? Ha most nem öltözöl szentségbe, tisztaságba, a pusztító ölsöpör. Ha most nem veszed át Megváltót természetét, holnap hiába sírsz, Isten nem hallgat téged meg már.

Siratlak téged, Sion leánya- hívő nép.

Téged, ki egykor velom imádkoztál, és a keresztnél boldogan ujjongtál. Siratlak, aki Isten Lelkét megnyerted és most nem lakik benned már. Tékozlóvá lettél, makacs, kemény, engesztelhetetlen, szívtelen, szeretetlen, körülhatolten. Bűnöd elűzött az Atyai háztól, elmentél messze, messze, idegenbe.

Ha nem kell neked Isten, az Ige, ha nem kell a kérő szó, hát menj! Majd sírsz nonsokára sok sírással, de meg nem hallgatlak, - így szól Istened. Te, ki nem hallgattad meg sirásomat, keseregtem, hívogattalak, nem hallgattad meg Megváltód szavát, érted jön a pusztító, értsd meg!

Átadlak téged, nem kínállek, kiszolgáltalak, te hitsszói! Átadlak téged, te kettős szívű és nem kínállek többé téged, én.

Pusztulj véredben, parázna, gyilkos! Ez a szavam szól az egész föld népének, akik nem hallgatják meg szavam, akiknek nem kell Isten, sem a Biblia! Pusztító, előrel! Végezd pusztításod, előrel, ahová küldtelek. Ne kínáld a gyermeket, a eszesemót, ne nézd az ifjút, a szűzet, a vént! Pusztítsd mindet amit utadon csak találasz! Pusztító, pusztítsd, menj gyorsak hát!

En mátkán, jegyesem, népem, hozzád másként szólok: Kit véreml megmentettelek, megmostalak, ujjászültetek, akibe belkemet elküldöttem. Ki engedelmességgel szolgáltál engem, ne félj, én megtartalak téged.

Óh, hívő nép! Isten szól hozzád. Ajtódba őrizőket állítsál. Őrizd a várad! A szívódot. "Mindon föltott ólognál jobban őrizd meg a te szívódot!" Vigyázz, hogy el ne hagyj első szeretődet, erős bástya, erős vár az nokod." A szeretőt soha el nem fogy. Gyermek Istennek, őrizd meg hitednek várát.

"A győzelen, amely legyőzte a világot, az a mi hitünk!..." Bigyázz tehát, hogy az ellenség kételkedéssel, hitetlenséggel be ne törjön hozzád. A sítán hitetlenséggel, szeretlenséggel rohamozza meg szívódnok várát, őrizd, hit által!

Vigyázz szeméidre, ne nézd a bünt, légy vak ezen a világon! Ne lásd meg, ne haladj a világ hívő szavát! Vigyázz és inádkozzá! Vigyázz, hogy nyelvéd kannaíni legyen, ne legyen szurós, bántó, sohasem. Le ne űlj a rágalmazókkal! Korúld a hiába-valóságokat! Őrizd a várad, inádkozz szüntelen! Fel az őrhelyre, Sion, vigyázzál!

Isten népe! Láthatod a vérszélhőket, tormyosul mindenfelé. Jön a pusztító tefeléd is. Ne félj, mert veled vagyok! Ne aggodalmaskodj, Urad vigyázz róád! Légy hü és inádkozzá! Törődeitekről semmi fel ne riasszon! A sítán okádjá a gyűlölet tüzét, haraggal telve ellened jön, de te ne félj!

Kedves Hívő Gyűlkezet! Krisztusban kedves Testvéreim! Előttünkől van szó, amit őrizni kell, orról a hívő életéről, amelyet Isten megjelne adott nekünk. Vigyázzunk Istenfiúságunkra! Arra kell vigyázzunk, hogy lolkünk ellenségenek ne legyen joga hazánk. Öltözzük fel az Ur Jézust, a szeretőtet és a testet ne tápláljuk az ő kívánságaiban. Isten övét a viharban is el tudja rojteni. Isten láthatatlanná tudja tenni azokat, akik hűségesen szolgálják Istent.

Vigyázzunk, hogy gondolatunk tiszták legyenek. Szegüljünk ellen vágyainknak, amelyek testiek. Öldösköljük meg testi tagjainkat, a bűnös vágyakat. Győzd le magad, Isten megjelne nek erőjével!

Vigyázzunk életünkre, szívünkre, hogy meg ne nehezodjen. Vigyázzunk békességünkre. Vigyázzunk az üdvösségünkre!

Lelki szemein előtt elvonul a kép. A pusztító olvózte a pusztitást. Isten népe azonban bizon pihon megváltója ölben. Nem árthat Isten népének a halál sem.

Nézzed az utat! Krisztust!
"Akkik ő róá nőznek, azoknak erődjük meg nem pírul." Nézzük az utat, amely Istenhez, az Atyához vezet! Figyeljük Jézus Krisztus tanításait, hallgassunk szavaira. Urunk taníesot óhajt adni nekünk szemével! Nézzünk fel róá, a golgotai Hőre. Aki legyőzte a poklot, a halált és a sítánt; Jada Oroszlánjára tekintsünk, Aki őrtünk hadakozik.

Nézzed az utat, figyeld! Szemeidet tartsd nyitva! Erősítsd meg derekadat az igazsággal! Annak nem kell félni a pusztító hatalmától, aki igazságot esolekszik. Ha az igazság által derekadat megerősített, nincs a pokolnak az a hatalma, amely tőged legyőzzön. "Igazság által loszol erős..."
Igazság a Krisztus! Beame kell olrejtani életünket!

Apillion, a Vesztő jön!
Hamarosan a föld egyhamadréso megég, tüztől, füsttől és kőnkötől. Jelenések k.9.

A nagy hatalmak készülnek orro a csatára. Minden előkészület megtörtént. Ha Isten előrközettnek látja az időt, olengodi a pusztitót utjára. Leorattatik a föld. Kőgett földdó lesznek a városok. Földrészek tűnnek el egy szempillantás alatt. A világ gabonája megérett az aratásra. Az Antikrisztus kifejlődése nyilvánvalóvá lett.

A világ egy állan lesz, egy államvallássá lesz. Jajj annak, aki nem hódol meg a "Bün embere előtt." Ellene nemek, olpusztítják. Noked hívő nép, mégsem kell félned. Urad országot készított a te számodra.

A kicsiny nyájnak ezt üzni a jó Pásztor: "Ne félj, te kicsiny nyáj, mert totszott a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az ő országát."

Megváltód számodra helyet készít a mennybe. Oda a pusztító keze el nem ér. Oda bűnös lábát be nem tetheti. "Nem nagy oda be scini tisztátalan." Isten országa a szentek hona, noked készül ott hely, hívő Testvéreim. Csak bele kell öltöznünk a szeretőbe. Vigyázzunk meg a szívünkre, hogy ne nehezodjen.

Mindenkor virasztva kell várnai a Völegényt. Nonsokára elhangzik az újfóli kiáltás: "Imhol jó a Völegény, menjetek elébe...!"

Vajjon a lámpásainkban van-e olaj, elegendő olaj? Kibirja, míg a Völegény jön? Van bennünk elég szeretet, hit és remény? Felkészülten várjuk-e a lelki Völegényt? Tartsunk számat életünkben, rendezzük dolgainkat. Tegyük jóvá hibáinkat!

Isten jelo népének homlokán.

Istenjelt tesz övének homlokára; a T.A.U. be-tűt. Ezen nevet Isten tudja elolvasni. Ezen jelt keresi népének homlokán. Szentségének jelo ez. Rajtunk van? Ha igen, ugy jöhet Apollion, a vesztő, a pusztító, nem árt néked semmitsem.

Kedves Munkatársain!

Miután az ige által megvilágosodott előttünk az, hogy az Urnak eljövetele közel van. Minden or-ránkkal dolgoznunk kell a lelkek megmentésének ér-dekében. Még kell ragadnunk minden alkalmat arra, hogy "Hirdessük az Urnak kedves esztendejét."

Hirdetnünk kell, hogy az "Idő közel van."

Hivogatni kell a lelkeket a Bárány Keményogzójére. Fel kell tárnai a világ előtt azt, hogy mi vár a vi-lágra. Pusztító jön. Minden percben beállhat az Ige szerint a pusztulás.

Ébresztgetnünk kell a lelkeket. Kedvs az időnk, éppen ezért: "Készítsétek meg az Urnak utját, és egyongessétek meg az ő ösvényeit." Mert jön a ki-rályoknak Királya, az uraknak Ura, Jézus Krisztus! Munkára fel, munkára fel!

A jó Isten áldja meg szolgálatunkat, tegye gyönyölcsozóvó életünket, az ő nagy nevének a dicső-ségére!